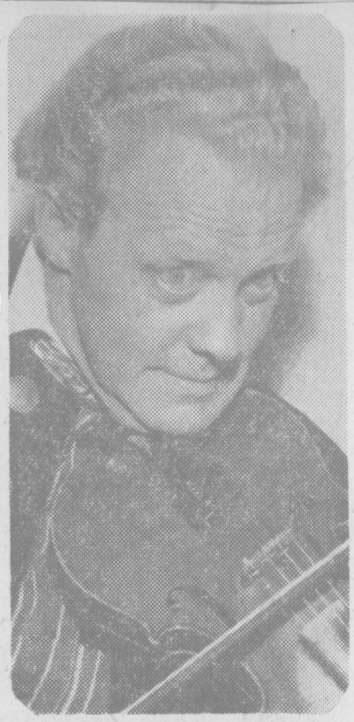

Ledare för samtliga spelemän samt för västgötalaget är riksspeleman Nils Löfgren, Malmö.

Ökat intresse för folkmusiken bland ungdomen

Intresset för gammal folkmusik har ökat inom landet. För att stimulera främst ungdomen för denna musiktradition söker Spelmännens riksförbund få skolorna att medverka till att barns sinne för gamla bygdelåtar stärks. Traditionsbärare finns, vilket många unga spelemän givit prov på vid uppspelningar i Borås för det eftertraktade Zornmärket.

— Zorn-märket instiftades för att vidmakthålla gammal fin bygdemusik och för att ge spelmännen en uppmuntran för att de verkligen på bygdens sätt lärt sig gamla låtar, berättar riksspeleman Nils Löfgren, Malmö.

Här i Borås är det ett 70-tal spelemän, som spelat upp sina låtar för en tremannajury, som är mycket sträng i sin bedömning. Det går inte att komma med schottis eller mazurkor som uppspelningsprov. Verkligt gammal dansmusik måste det vara som polska, gammalvals, kadrilj eller någon gammal brudmarsch. Vid dessa prov kommer olika temperament och tolkningar fram, egenskaper som gör folkmusiken så intressant. Västgötarna är lite blyga och långsamma till sin läggning under det att jämtarna är mer oroliga och vill ha en snabbare rytm i sin musik.

Hr Löfgren är innehavare av silvervalören av Zorn-märket, som även finns i brons och guld. Till den senare utmärkelsen kallas man genom mångårigt och för folkmusiken värdefullt arbete. Vår sagesman har upptecknat en hel del låtar och givit ut en bok som handlar om västgötaspelemän och deras musik. Själv är han västgöte. Han är son till musikdirektör Albert Löfgren, som tjänstgjort vid I 15. Vid stämmor leder han västgötarnas spelmanslag och dirigerar som riksspeleman alla stämmornas musikanter. På spelmanshögtiden på Nääs i dag blir det en orkester om 100 man.

Innan vi vandrar vidare i det av fiolmusik uppfyllda flickskolan ger hr Löfgren sig in på en "polskduell" med en jämte. Rytmen är hetsig, improvisationskonsten stor och de båda liksom mäter varann med blicken under variationernas gång.

— Vi har i dag 2,000 spelemän i landet. De är uppdelade på länsförbund och spelmansgillen. Vad vi främst syftar till genom dessa sammanslutningar och genom olika musikträffar är att bevara varje landskaps egenart inom folkmusiken, framhåller ordf. i Spelemännens riksförbund, Henry Arnstad, Stockholm.

Genom att intressera skolor och kommunala musikledare hoppas vi att ungdomen skall få än större intresse för bygdens musik. Vår förhoppning är att kunna bilda ett spelemännens förlag, där bygdemusikerna kan spela sina gamla låtar och där vi centralt kan samla all gammal bygdemusik. En tanke är att kunna utge låthäften med musik från varje landskap. Detta är idéer som framtiden får utvisa om de går att förverkliga, men med det ökade intresse folkmusiken har rönt och, hoppas jag, kommer att få, skall vi nog på ett fullgott sätt kunna bevara gammal bygdemusik.